

Hasičárna v Turkovicích je menší, zastavěná plocha původní budovy bez přístavku je 103 m². Je možné, že ekonomicky nebo technicky výhodnější než upravovat stávající budovu by bylo zbourat ji a postavit novou, třeba jen přízemní, ale na větším půdorysu. Odhad nákladů na takovou novou stavbu by se asi moc nelišil od částky 3,3 mil. Kč. Pro lepší představu by bylo také třeba udělat jednoduchou studii.

Obě tyto budovy jsou moc potřeba, ale asi nebudou na prvních místech našeho žebříčku priorit - první bude určitě škola.

Čekají nás tedy náročné roky. Rozhodování nás čeká za rok, až bude zastupitelstvo jednat o rozpočtu na r. 2014. Ale už teď bychom o tom měli přemýšlet - nebo, chcete-li, snít.

Martin Macháček

ZÁPIS DO PRVNÍ TŘÍDY

Zápis budoucích prvňáčků se uskutečnil 1. února v učebně stávající první třídy. Přišlo k němu rekordních 41 dětí s rodiči z Ondřejova, Turkovic, Třemblat, ze Zvánovic, Struhařova, Kostelních i Hradových Střímelic, ale přišlo také několik dětí, které se budou do některé z těchto obcí teprve stěhovat. Očekáváme sice, že několik dětí bude mít odklad povinné školní docházky o jeden rok, nicméně vedení školy i obce plánují od září 2013 dvě první třídy.

Při zápisu posuzovaly paní učitelky školní zralost dětí podle několika kritérií: řečový a grafický projev, sociální zralost a komunikaci, soustředěnost při práci, zrakové vnímání i číselné pojmy.

Princeznu se srdíčkem nakreslila při zápisu Michalka Potměšilová

Na závěr byly děti odměněny papírovým větrníkem, který vyrobily děti ze školní družiny, a balíčkem školních potřeb, který věnoval Obecní úřad v Ondřejově.

Pro mnohé byl však největším překvapením Krtek, kterého zapůjčil k zápisu pan Pavel Suchan z AÚ Ondřejov. Krtek byl vynesena díky astronautovi Andrew Feustelovi v dubnu r. 2011 do vesmíru při posledním letu raketoplánu Endeavour. Děti se s krtečkem mohly na památku vyfotografovat.

Hana Chaloupková

KRTEK ASTRONAUT V ONDŘEJOVĚ

Tak to tak přišlo, že zrovna v den zápisu do první třídy ondřejovské základní školy měl cestu přes hvězdárnu Krtek astronaut, který letěl s americkým astronautem Andrewem Feustelem při posledním letu raketoplánu Endeavour. Zastavil se u dětí, pobyl tam ... a vznikl nápad, dnes už odsouhlasený Americkým centrem Velvyslanectví Spojených států amerických, že se návštěva Krta astronauta u zápisu ondřejovských dětí stane tradicí. Ondřejov se tak pochlubí jedinečností, kterou nemá žádná jiná škola v republice.

Pavel Suchan

LUCIE ANEB VÁNOČNÍ ZASTAVENÍ V LESE

Možná jste i vy potkali 13. prosince děti v ptačích maskách s vařečkami v rukou. A sami sebe jste se ptali, copak se to asi děje, vždyť není masopust. A měli jste pravdu, tyhle oslavy nás teprve čekají. Potkali jste průvod připomínající svatou Lucii, patronku světla. Podobné průvody se na různých místech konají už po řadu století.

Lucie byla krásná dívka žijící ve 2. století po Kr. v Syrakusách na Sicílii. Od dětství byla velmi zbožná, nechtěla patřit žádnému muži, jen Bohu. Rodiče ji chtěli provdat, ale Lucie uprosila matku, aby ji neprovdávala. Jenže odmítnutý mládenec ji udal jako tajnou křesťanku. Svého přesvědčení se Lucie nechtěla vzdát, ani když ji mučili. Nakonec zemřela bodnutím dýky do hrdla.

Po staletí v předvečer svátku sv. Lucie chodily ženy převlečené za tzv. Lucky v ptačích maskách, v rukou držely metly (husí křídla) nebo vařečky. Chodily od domu k domu a mlčky sledovaly hospodyně, mají-li uklizeno. V tento den se nesměl příst len ani drát peří.

A my jsme se rozhodli, že si tento zvyk připomeneme. Hned na počátku týdne jsem dětem vysvětlila, co je čeká. Vyprávěla jsem jim legendu o sv. Lucii a o pranostikách a obyčejích, které se k tomuto dni vážou. Naučila jsem děti zpívat starou lidovou píseň *Kúdeličko kúdelná*, vážící se k tomuto svátku. Nachystali jsme si ve spolupráci s rodiči ptačí masky a ve čtvrtek jsme sice nekontrolovali úklid v domácnostech, ale vydali se na toulky přírodou. Napadlo hodně sněhu, což byla krása.

Nesli jsme si s sebou flétničky a nějaké ty dobroty k ozdobení stromku pro zvířátka. To už sice není součástí tradice, ale pro děti je to velmi zajímavý zážitek.

Cestou jsme se zastavili na hvězdárně, tam děti píseň, kterou se naučily, zazpívaly pracovníkům hvězdárny. Potom v lese ozdobily stromeček a společně jsme si u stromečku zazpívali a zahráli na flétny. Dětem jde pískání opravdu krásně. A obzvláště koledy se jim moc líbí.

Po volné hře v lese, která je pro děti velmi důležitá, jsme šli na výborný oběd.

Děti oslava svátku sv. Lucie bavila a všechny nás obohatila o krásné zážitky v nádherné zimní krajině.

Myslím, že bychom se i v naší úspěšné době měli vracet zpět k tradicím, které se zachovávaly od nepaměti. Lidé jsou si blíží, mají společné zážitky a vzpomínky. Umět se zastavit, vydechnout, zasnít se a hlavně přiblížit se dětské duši, která má ráda tajemno, je důležité i pro dospělého člověka. Určitý návrat do dětství prospěje všem. Vždyť dětství je nejdůležitější částí života.

Romana Brilová

(Příběh sv. Lucie a s ní související obyčeje jsou čerpány z knihy *Lidové tradice.*)

LYŽAŘSKÝ VÝCVIKOVÝ KURZ 2013

Ve škole pracuji sedmý měsíc a jsem po většinu času obklopena dětmi ve věku 7 – 11 let. Nádherná práce. A před několika dny přišel na řadu lyžařský kurz s žáky druhého stupně. Starší školní věk, všichni víte, co to znamená. Sedm dnů a šest nocí 29 dětí bez rodičů, školy, domácích povinností, úkolů....

Mé obavy z nekázně a neúspěchu se však rozplývaly každým dnem. Naopak - stoupal pocit spokojenosti a nadšení. Velice pozitivně hodnotím vztahy mezi třídami. Po celou dobu pobytu byl minimální důvod k výtkám.

(pokračování na str. 6)

Ale ty stravovací návyky! Brambůrky a sušenky v posteli po večerce byly standardem. To se nám odbourat nepodařilo. Snažili jsme se, aby pro všechny bylo lyžování zábavou a radostí a celkový pohyb vzaly děti jako součást každodenního života. Jestli v některých sportovní nadšení vydrží, budeme jen rádi, ale v našich silách to už není. Nyní je to na rodičích a na dětech samotných. Snad v některých z nich dobrý pocit z pohybu přetrvá.

A pak stále diskutovaná sociální síť ... tomu opravdu v dnešní době zabránit nešlo. Telefonní hovory z pokoje na pokoj se musely postarat u vybraných jedinců o poměrně velký účet. Třeba to nebude dlouho trvat a budeme si přát dokonce i dobrou chuť esemeskou.

Lyžařský výcvikový kurz je součástí výuky základních škol. Letos se na hory podívala část sedmé, většina osmé a část deváté třídy. Konečně se žáci naší školy dočkali a domnívám se, že si kurz užili, stejně jako já a moji kolegové. Bohužel kvůli malému počtu žáků a finanční náročnosti pořádá ZŠ v Ondřejově lyžařský kurz jen jednou za dva roky. Myslím si, že je to velká škoda. Jsem přesvědčena o tom, že společný pobyt prospívá nejen vztahům ve třídě, ale odkrývá nám děti i tak, jak je neznáme. Na otázku, zda bych s těmito žáky jela na další kurz, bych odpověděla ANO.

Vzkaz pro absolventy LVK: Byli jste úžasní, ale stále je co zlepšovat. Pamatujte, že jen trénink dělá šampióny. Zasloužili byste si jet ještě jednou!

Ivana Staňková

JAK JSME BYLI NA LYŽAŘSKÉM VÝCVIKU

Když jsme v neděli před obědem přijeli do Strážného, vypadalo to tam jako v pohádce. Ze střech penzionů visely obrovské špičaté rampouchy, ječící děti sjížděly okolní kopce na lyžích i na bobech. Pan domácí nás vřele přivítal a po dobrém obědě už jsme věděli, že se nám tu bude líbit. Každoranní rozčvička byla nemilou, ale důležitou součástí dne. Po vydatné snídani se vždy vyrazelo na sjezdovku. Cesta byla namáhavá a dlouhá. V pevných těžkých lyžácích s lyžemi na ramenou - po pár dnech jsme si začali zvykat.

Nejvíce se mi líbila asi páteční diskotéka. Pan domácí nám na plátno promítal videoklipy a přes reproduktory pouštěl jak naši oblíbenou, tak také neoblíbenou a staromódní hudbu. Tancovali jsme, zpívali jsme, křičeli a ječeli. Byla to senzační zábava. Veškerá únava a napjatá atmosféra kvůli nemocnosti díky tomu ten večer zmizela. Každý si to moc užíval. Do postele nás zahrnuli půl hodiny po večerce, ale nám to pořád nestačilo. Většina byla vzhůru dlouho do noci. Ráno nám zrušili rozčvičku, myslím, že věděli, že by nikdo nebyl schopný tak brzy vylézt z postele.

A i v sobotu jsme samozřejmě vyrazili na lyže - tentokrát s radostí - čekaly nás totiž závody. Kluci vyšli dřívě, aby připravili slalomové tyče. Po příchodu na sjezdovku jsme ještě chvíli trénovali. A pak nastal dlouho očekávaný slalomový závod na čas. Čekala jsme na startu pod startovním číslem 2. Napjatě jsem vyčkávala na pokyn paní učitelky. Konečně jsem jakoby z dálky zaslechla START! Vyrazila jsem jako raketa - alespoň jsem si to myslela. Červená - modrá - tyče se kolem mne střídaly jedna za

druhou. Mohla jsem jet rychleji a moc dobře jsem to věděla, ale postavení oněch tyčí mě hodně zpomalovalo - byly daleko od sebe (ovšem tak, aby to zvládli i začátečníci) a často proti kopci. Navíc - jako na potvoru byl v těsné blízkosti tyčí vyhrnutý sníh a tudíž ledové plotny. Nešlo se mi nejlépe, také jsem se bála pádu. Bohužel - moje rychlost na stupně vítězů nestačila, ale i tak to byla úžasná zkušenost. A vůbec - byl to úžasný „lyžák“!

Nikola Novotná, 8. třída

DVĚ VÝROČÍ ONDŘEJOVSKÉ HVĚZDÁRNY

13. února 2013 jsme zavzpomínali na den před 150 lety, kdy se narodil průmyslník a astronom

Jan Frič, jehož bratr založil hvězdárnu v Ondřejově. Projekt chystali spolu, mladší Jan ale zemřel již v roce 1897. Přesně na rok po úmrtí svého bratra, 21. ledna 1898, pak Josef Frič zakoupil pozemek pro stavbu hvězdárny a letos jsme si tak připomněli již 115. výročí vzniku hvězdárny. Dnes je hvězdárna součástí Astronomického ústavu Akademie věd České republiky. Astronomové tu pracují ve čtyřech odděleních - Slunečním, Stelárním, Oddělení meziplanetární hmoty a Oddělení galaxií a planetárních systémů. Ústav spolupracuje s mnoha světovými observatořemi a s organizacemi, jako je Evropská jižní observatoř nebo Evropská kosmická agentura.

Den připomínající smutné úmrtí Jana Friče a zároveň také datum připomínající založení hvězdárny je dnes již tradičním dnem předání Prémie Jana Friče. Tu uděluje Astronomický ústav AV ČR a za rok 2012 ji obdržel pracovník Slunečního oddělení Mgr. Michal Švanda, PhD. za soubor prací „Rychlostní pole ve svrchní vrstvě sluneční konvektivní zóny“.

Přijďte se podívat na ondřejovskou hvězdárnu

Od května začínají opět víkendové prohlídky hvězdárny pro veřejnost - každou sobotu a neděli a o svátcích vždy v 10, 13 a 16 hodin. Nenechte si také ujít Dny otevřených dveří v květnu, které vám nabídnou pohled i na pracoviště, která jsou jindy nepřístupná. Přípravujeme také doprovodný program a celý program je zdarma. Podrobnější informace najdete ve vitrině Astronomického ústavu AV ČR na náměstí a samozřejmě také na www.asu.cas.cz. Těšíme se na vás!

Pavel Suchan

OHLÉDNUTÍ ZA VÁNOČNÍM ZVONĚNÍM

Letos, den před Štědrým večerem, se již podruhé konalo Vánoční zvonění u zvoničky v Třeblicatech. Chceme tak navázat na tradici a uskutečňovat tuto sváteční akci každý rok.

Tentokrát se do akce zapojily děti, které od března 2012 chodí do kroužku Hasičů Třeblat, a pár dalších místních dětí. Každý z nich dostal keramickou hlínu a spolu s rodiči vytvaroval figurky do Betléma. Figurky byly moc zajímavé a vtipné.

Vystaveny byly v zaskleném a osvětleném Betlému, který ze dřeva vytvořil pan Povýšil starší. Každý, kdo jej viděl za večera

osvětlený, byl nadšen. Nově oproti loňsku byly osvětleny i lípy u zvoničky.

Vánoční atmosféru dotvářely koledy linoucí se z aparatury, ale i živá hudba sólisty na klávesy, nejmladšího hudebníka Románka Horáčka, dále houslisty pana Filipa Šilara a paní učitelky Amálky Třebické.

I když nebylo zimní počasí, jak jej známe z Ladových obrázků, ale silný déšť, sešlo se k vánočnímu setkání mnoho místních i přespolních obyvatel. Zahřáli jsme se svařeným vínem a čajem a o nějaké to kilo přibrali z výborného vánočního cukroví a klasického vánočního štrůdlu.

Pozdě večer jsme se rozcházelí do svých vytopených a vánočně vyzdobených domovů s Betlémským světýlkem.

Katka Preislerová

RYBÁŘSKÝ SPOLEK

Je tomu již 45 let, co byl založen rybářský kroužek při MNV, který čítal 15 členů. Prvním předsedou kroužku byl Karel Jelen.

Dnes má rybářský spolek 72 členů a 4 čestné členy. Převážná činnost spolku spočívá v rybolovu a udržování pořádku na obou rybnících, Šeradově i Votavce.

Tradicí spolku je pořádání rybářských závodů, jak dospělých rybářů, tak mládeže. Celkem pořádáme troje závody. V roce 2012 byly uskutečněny závody dospělých v sobotu 26. května, zúčastnilo se jich 37 závodníků. V sobotu 16. června se konaly dětské závody za účasti 36 závodníků ve věku od 2 do 13 let. A konečně v sobotu 28. července se konaly noční závody za účasti 17 dospělých rybářů.

Zvláště oblíbené jsou dětské závody a je hezké sledovat malé rybáře při zdolávání ulovené ryby. Po ukončení letošních dětských závodů dostal každý mladý závodník od vodníka Brčálníka diplom, rybářskou maličkost a dortový zákusek. Dort věnoval přítel Štěpina a byl to opravdu umělecký výtvar v tvaru sumce.

Hezké fotografie vystavujeme v rybářské skřínce na náměstí.

Jiří Staněk, předseda spolku

ONDŘEJOVSKÉ OCHOTNICKÉ DIVADLO OD LET ŠEDESÁTÝCH MI- NULÉHO STOLETÍ

Od roku 1960 do roku 1967 bylo uvedeno jen šestnáct představení, takže nebude problém je vyjmenovat. Mohli jsme vidět hry *Paní ministrová* s paní Sejkovou a J. Hnízdem, nebo *Katajevovu Kvadraturu kruhu* s L. Kouckou, vynikající Cassoneho *Stromy umírají vstaje* s M. Švandovou a Goldoniho *Sluhu dvou pánů*, nato přišel Gogolův *Revizor* a Cassoneho *Jitřní pani*.

Představení *Zuzany Vojířové* bylo provedeno na Vilimově louce, kde se různá vystoupení konala častěji (v současné době jsou tam vždy koncem léta výstavy domácího zvířectva), dále *Trojané*, kterými se Ondřejovští pochlubili i v soutěži v Říčanech, a dále *Únos Sabine*, *Charleyova teta*, *Fidlovačka*, *Vítr a déšť* a *Podskalák*, s nimž sklídili úspěch i v Mirošovicích. Jako poslední zůstalo na dlouhých deset let představení *Muziky, muziky*, s kterým se hostovalo i ve Světicích a Senohrabech. Režiroval ho B. Švaříček, hudební doprovod zajistili A. Mach s J. Procházkou, J. Kouckým a K. Jelenem.

Teprve v srpnu 1977 byla znovu zahájena činnost J. a J. Svobodových nastudováním *Štrakonického dudáka* v titulní roli s I. Valníčkem a Dorotkou D. Horákové, kde se také výborně uplatnily baletky sester Šiklových, o kterých bude ještě řeč. Po roce pak následoval *Podskalák* s D. Horákovou, L. Padevětem, J. Matysem a I. Sejkovou. Nově jsou uvedeny *Veselé paničky Windsorské*, kde kostýmy, kvalitní líčení i scéna byly díky panu Švaříčkovi převzaty z Národního divadla a vzniklo velmi obdivované představení. Opět přišla na scénu Čapková *Matka*, místní jistě vzpomenu na výborný výkon paní H. Švaříčkové v titulní roli. A znovu vděční Stroupežnického *Naši furianti*, Němcové *Babička* v podání L. Koucké, v režii B. Švaříčka. V roli kněžny se opět líbila J. Svobodová, jako Barunka se nově představila J. Sudová, další vnučata předvedli P. Teplický, K. Dvořák, a M. Hejmová. Pak následoval Horníkův *Slaměný klobouk*.

Od roku 1981 začala série her Voskovce a Wericha s hudbou J. Ježka. Postupně to byla představení *Nebe na zemi*, *Kat a blázen*, *Robin zbojník* a *Golem*. Všechna představení režiroval Petr Tomášek (z hvězdárny), hudbu měl na starosti Míla Řezba a jeho muzikanti - postupně J. Matějček, J. Tvrdlík, J. Kratina, J. Beránek a P. Řezba. Vynikající byly forbiny Petra Tomáška s Michalem. Svobodou, ve kterých si dovolili tolik politických narážek, že v té době bylo až s podivem, že to nikdo neoznámil a nebyly z toho nepříjemnosti.

V představení jsme mohli vidět tradiční, ale hlavně také nové tváře. Byli to především ti dva, které jsem už jmenovala, dále D. Horáková, G. Chadzitaskos, M. Kleczková, L. Koucká, oba Šaldové, L. Padevět, J. Šebl, L. Müller, Z. Andělová, K. Rečková, J. Matys, J. Ptáček, K. Pivo. Bylo to něco nového a herci, muzikanti i všichni ostatní, co se na přípravě podíleli, sklídili velké ovace. Mezi touto sérií se vtiskla jen Machiavelliho *Mandragora* v režii J. Svobody.

Myslím, že kdo viděl, nezapomněl na velkolepé představení pod širým nebem - Tylovu *Fidlovačku*. Je to další významný počín zdejších ochotníků. Pod vedením J. Svobodové se na ondřejovském náměstí, před krásným domečkem č. 15, předvedlo 43 herců a zpěváků, plus velký sbor. Hudební nastudování měli na starosti M. Řezba, J. Kratina a E. Beránková. Tance nacvičila A. Sehnalová (Chytrová), starého houslistu a zpěváka si stříhl J. Matějček, uplatnila se vlastně celá stará i nová herecká garnitura. Za všechny alespoň jmenuji J. a J. Svobodovy, P. Vodrňanka, M. Padevětovou, L. Kouckou, F. Kubizňakovou, L. Müllera, manžele Horákovy, J. Šebla, J. Böhma, J. Pekara, H. Beránkovou, M. Kratinovou, F. Havránka, P. Teplického, M. Macháčka, D. Schückovou, D. Böhmovou, A. Futčíka, M. Šebla, L. Böhma, H. Švandovou, V. Vilhelmovou... Tentokrát se na dobrém ozvučení ve velkém podílela i technika a předem připravené pomocné nahrávky. Postaveno bylo i stupňové hlediště, počasí se vydařilo a dojmy zůstaly báječné. Snad ani nemusím připomínat technickou spolupráci P. Rezby a masky paní M. Řezbové a H. Švaříčkové.

Jak už byli všichni rozjetí, připravili pro příští rok další památné nastudování hry - byl to Brdečkův téměř světoznámý *Limonádový Joe* - osmkrát opakované velmi úspěšné představení, které se hrálo v Úvalech, Choceradech i v Praze na Ořechovce. V titulní úloze se blýskl Petr Vodrňánek, Horáče bravurně zvládl L. Müller, Winifred Zdena Andělová, Tornádo Lou D. Horáková a abe Honesty byl výborný J. Svoboda. Zejména Petr Vodrňánek byl pro roli Joea jako stvořený, nezadali si ani F. Šalda jako Grimpo a J. Böhmboby Doug.

Po tomto fantastickém úspěchu následovala ještě představení *Princezna Mordulina*, *Osm žen* v režii J. Svobodové (hrály D. Horáková, Z. Andělová, H. Páleníková, A. Janoušková, J. Svobodová, M. Pekarová, H. Pekarová, M. Řezbová), Gogolova *Ženitba* a Podskalského *Žena v trysku století* s vynikající Emilkou Tesaříkovou.

(pokračování na str. 8)

Jubilea: prosinec 2012 - únor 2013

Marie Šafrová, Ondřejov, 80 let
 Drahomíra Pospíšilová, Ondřejov, 89 let
 Alena Štěpánková, Třemblat, 87 let
 Jarmila Páleníková, Ondřejov, 83 let
 Marie Reiterová, Ondřejov, 87 let
 Šárka Bumbová, Ondřejov, 84 let
 Josef Reiter, Ondřejov, 87 let
 Miluše Valníčková, Ondřejov, 84 let
 Vlastislava Gráfová, Ondřejov, 80 let
 Václav Vycpálek, Ondřejov, 86 let

Noví občané

Leontína Kmochová, Turkovice
 Petr Rajdl, Ondřejov
 Jan Chadima, Třemblat
 Svatava Vostřáková, Turkovice
 Filip Kocourek, Ondřejov

Vítáme vás mezi námi a přejeme hodně zdraví a štěstí!!

Úmrtí

Zdeněk Knížek, Třemblat
 Jana Rečková, Ondřejov

Poděkování

P. T. Obecní úřad v Ondřejově

Děkuji za přání k mým 91. narozeninám a za dárkový balíček, který mi přinesly milé paní Nad'a Brabcová a Jana Kulháňková. Srdečně zdravím všechny členy obecního úřadu. *Květa Velková, Borka*

Děkuji obecnímu úřadu za blahopřání a dárek k mým narozeninám. Paní Novotné a Staňkové děkuji za milou návštěvu. *Drahomíra Pospíšilová*

Děkuji obecnímu úřadu a pí.M.Novotné za přání a dárek k mým narozeninám. *Vlastislava Gráfová*

Děkuji obecnímu úřadu za přání a dárek k mým narozeninám. Děkuji paní Novotné a paní Staňkové za návštěvu a předání dárku. *Ludmila Hnízdová*

Děkuji obecnímu úřadu za blahopřání a dárek k mým narozeninám. *Antonín Dřížhal*

Děkuji srdečně obecnímu úřadu za blahopřání a dárek k mým narozeninám, který mě překvapil a za milou návštěvou paní Klokočnickové a paní Švandové. *Milada Bečková*

Ondřejovské ochotnické divadlo (pokračování ze str. 7)

Z jiného soudku bylo představení *Člověk z půdy* J. Suchého v režii J. Böhma, ve které si titulní roli zahrál L. Müller. Opět fantastický byl hudební doprovod M. Řezby, M. Pokorného, J. Matějčka, J. Beránka a P. Řezby, ve vedlejších rolích jsme viděli P. Vodrhánka, H. Páleníkovou, Martinu Řezbovou, P. Tomáška,

Květuše Velková, Turkovice, 91 let
 Růžena Sedláčková, Třemblat, 84 let
 Milada Bečková, Ondřejov, 85 let
 Marie Vycpálková, Ondřejov, 80 let
 Josef Šebek, Ondřejov, 82 let
 Květuše Čiháková, Ondřejov, 87 let
 Josip Kleczek, Ondřejov, 90 let
 Marie Vávrová, Ondřejov, 85 let
 Františka Nováčková, Třemblat, 81 let
 Luděk Neuzil, Ondřejov, 87 let

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví do dalších let !!!

J. Rečka, F. Šaldu, J. Kvapila a L. Padevěta. Dalším úspěšným představením, byla Nejkrásnější válka v režii L. Müllera, výpravu připravil J. Zeman, hudbu opět zajistili M. Řezba, J. Matějček, J. Beránek. Posledním nově nastudovaným představením se pak stala v roce 1987 *Kytice* J. Suchého.

Limonádový Joe byl vlastně labutí písní tradičních ochotníků, protože jeho trojím uvedením v roce 1991 v obecní domě prakticky skončila jejich éra. (Ani nevím, jestli jsem se zmínila, že kromě těch v plenéru byla všechna ostatní představení provedena v sokolovně)

Nakonec připomenu ještě dvě důležité osoby - nápovědky - H. Švaříčkovou a T. Teplickou (Zemanovou).

Také je nutné nezapomenout, že k příležitosti oslavy 250. výročí potvrzení výsad městečka Ondřejova nastudovala úspěšně představení *Tady žijí poctiví lidé* paní učitelka Eva Beránková. Se školními dětmi (i s dospělými) pracovala v dramatickém směru velmi intenzivně, takže úspěšně předvedli Ladovy *Bubáky a hastrmany*, Nepilovu *Polní žinku Evelínku*, Čapkovu *Pohádku doktorskou*, milé *Vánoční hry*, představení při výročí školy. Určitě se to do dětských dušiček výrazně zapsalo, protože paní učitelka si nevybírala jen lepší herce, ale pracovala ve třídě se všemi žáky, takže mnozí tak patrně zažili svůj jediný životní herecký úspěch a jiní přestoupili do vyšší kategorie a zahráli si třeba s ondřejovskými ochotníky. Stopa Eva Beránové mezi ondřejovskými divadelníky není zanedbatelná.

Jarka Kozáková

Z osmdesátých let se na tomto obrázku na chvíli vrátíme do dávnější historie. Na obrázku vidíme pana Vávru, představitele Dubského v Našich furiantech a významného činitele ondřejovského kulturního života. Pamětníci by mohli vzpomenout, jak hrával na harmoniku.

Vydává Obec Ondřejov. Šéfredaktorka V. Vomáčková. Redakční rada: M. Macháček, J. Pohanková, P. Řezba, M. Tlamičová. Registrováno zn. MK ČR E 12695. Cena 5 Kč.